

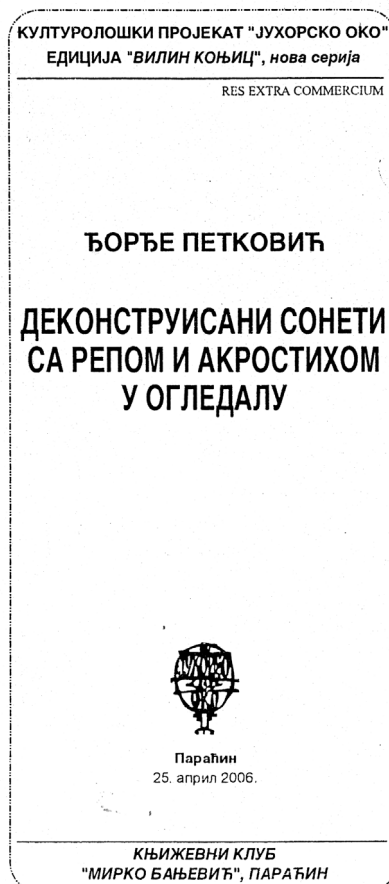
Зборник радова конференције “Развој астрономије код Срба IV”
Београд 22-26. април 2006,
уредник М. С. Димитријевић
Публ. Астр. друш. “Руђер Бошковић” бр. 7, 2007, 593-601

ДЕКОНСТРУИСАНИ СОНЕТИ СА РЕПОМ И АКРОСТИХОМ У ОГЛЕДАЛУ

ЂОРЂЕ ПЕТКОВИЋ

Књижевни клуб “Мирко Бањевић”, Параћин, Србија

Резиме. Фототипски *Деконструисани сонети са репом и акростихом у огледалу* специјално публиковани поводом конференције “Развој астрономије код Срба IV”, са уводним словом Николе Цветковића.

Ђорђе Петковић је афирмисани културни делатник и песник Поморавља, који је објавио десетак значајних књига. О његовом делу и стваралаштву објављено је више текстова, а посебно је вредно пажње остварење Предрага Јашовића «Књига о Ђорђу», 2002, Графопромет, Параћин.

Од самог почетка драгоценог културолошког пројекта «Јухорско око» 1995. године, Петковић се налази на његовом челу као главни координатор. У оквиру овог пројекта остварено је више различитих подухвата, од којих је најзначајнија књижевна колонија Својново као и издавачка делатност, који су обогатили културно уметнички живот Поморавља и Јухорског подручја.

У оквиру поменутог културолошког пројекта, публикује се више едиција као на пример «Друштво живих песника» и др. У едицији «Вилин коњиц» (нова серија) објављени су «Деконструисани сонети са репом и акростихом у огледалу» Ђорђа Петковића. Издавач је књижевни клуб «Мирко Бањевић», Параћин; као уредник и рецензент потписан је Предраг Јашовић а графичку припрему и штампу извео је «Black Thunder». «Деконструисани сонети...» су посебно издање поводом Конференције «Развој астрономије код Срба IV», Београд, 25. април 2006 (када је одржана секција «Књижевност, уметност и астрономија»). Сонети су штампани у педесет нумерисаних примерака и поред осталог дељени на Конференцији.

Деконструисани сонети су посвећени угледним песницима, сликарима и научним ствараоцима, учесницима претходне конференције. Ђорђе Петковић пише о поеми «Путовање у Звездалију» Мирољуба Тодоровића и то након три и по деценије, где саопштава своје погледе на космичке аспекте сигнализма, у виду својеврсне експлицитне поетике. У том контексту он надахнуто пева о Мирољубу Тодоровићу, као песнику и сликару, стављајући акценат на изразе из његове поеме, истичући их масним словима.

Проф. др Миливоје Павловић, декан Факултета за «Културу и медије» Мегатренд универзитета, обухватно пише о сигнализму, српској авангарди и неоавангарди. На овој конференцији изложио је погледе на концепцију «Планетарне културе» Мирољуба Тодоровића. А Ђорђе Петковић посвећује сонете Павловићу, творцу «Беле књиге» и научном посленику.

Петковић је посветио своје сонете и Милану С. Димитријевићу – песнику и научнику – организатору серије конференција «Развој астрономије код Срба», аутору више књига, дугогодишњем председнику Астрономског друштва «Руђер Бошковић» и уреднику његовог гласила «Васионе».

Почетни и завршни сонети упућени су аутору овог текста и знаменитом сликару и професору Сретку Дивљану, декану Учитељског факултета у Јагодини. Вредно је помена да је Петковић и овом приликом користио поетске исказе, посебно апострофиране масним словима, у духу постмодернистичке поетике цитатности.

У разговору са аутором овог текста, Ђорђе Петковић је истакао да га је Зборник радова конференције «Развој астрономије код Срба III» (2004), који је пажљиво проучио, подстакао на поменуте стваралачке захвате.

Посебно су му били инспиративни прилози у одељку «Књижевност, уметност и астрономија» и разматрања космичких аспеката у новијој српској књижевности и неоавангардним стремљењима (Миливоје Павловић), као и увид у драгоцену антологију песама о космосу «Космички цвет» Милана С. Димитријевића

Прилог Радована Илића о космичким визијама у делима Сретка Дивљана и младог уметника Владимира М. Димитријевића усмерио га је да се поетски обрати сликару и творцу «дивљанизма» у нашој савременој уметности.

Чини нам посебну част и задовољство да скренемо пажњу читаоцима на «Деконструисане сонете...» Ђорђа Петковића и да их топло препоручимо.

Никола Цветковић

I

*Николи Цветковићу,
јеснику и научнику*

Нека нас тишина научи животу
Кад смо у накоту звездане маглине
Лујни изазови Месеца и Сунца
Цртани с врхунца божански улови

Емитовани са земаљскога јата
Кад нас песма схвата са (ч)умних исписа
Време је да људи пођу путем млечним
Ћудима опречним да се вазда суди

И плаветно ћебе по сваком уснићу
О, море, наћи ћу неба и за тебе
То је она шатра заумних врлуди

Време је да људи звезданог театра
Аритмију сновну преточе у ватру
Остваре Суматру тлу језикословну

И од онда натим од вртоглавице

И звездане птице натраг суновратим

Од хлеба нам скупља плавет ова поста
А чекамо Госта за Вечност нас скупља
Вечност по бунилу разум зановега

Та светлост свесвета на јетком тавнилу
Од те разоноде са свих тих траума
Из вирова ума галије нек броне

Ћудљиво ме греју магме таласасте
Вратиле се ласте и под пашу стреју
Кад је већ пролеће стасало за нова
Ерективна слова за цвеће и свеће

Цела васиона незнана и знана
Лудује с екрана песма праисконна
Криллати звездознак у тамни вечери
Нека нам се цери најављујући смак.

*Издање поводом Конференције
Астрономија код Срба IV, Београд, 25. 4. 2006.*

II

*Мирољубу Тодоровићу,
песнику и сликару*

Звездалија спаја могуће у песму
Могућности чесму с неког (ч)умног краја
Распростиру ми се **честице** у славу
Оних што би јаву са своје **премисе**

А **материји** се и **енергији** се
Остварује исе за зумне узвисе
Истанчане бољке заумних **сигнала**
Ако нису шала са надгробне шкољке

Ћутим **жеравицу свемирске светлости**
Враћају се кости ђубре несаницу
Разум **инерције** емоције стиска

Да песма заиска смислено што није
Теорема нутка **аксиому** да се
Извлачи из **месе** и буде упутка

Анђеоских чари за **звездана кола**

А није додола кишу да оствари

И упознају се **кутови свемира**
То је она мира са **хемијске** кљусе
До које се дође преко **неимара**

Римаријског дара божанско развође
Времена с оловном базом у(з)дисаја
Ћутке док се спаја реч магијом сновном

Ау **светлости** ме (с)лажу до ужаса
И моја се маса преводи на име
Онда само **тачку** прах **звездани** шта ли
Од које сам мали згодан за играчку

Они који јесу мешетари смисла
Речја **маса** свисла у њиховом месу
Мислену повесму са мога **бескраја**
Звездалија спаја могуће у песму.

Издавач: КК "Мирко Бањевић", Параћин
За издавача: Предраг Јашовић, председник

III

*Милану С. Димитријевићу,
песнику и научнику*

Мистерија свака разара суштину
Лажну разумнину са звезданог свлака
И кад се планета у песми огласи
Из стиха се спаси к'о бесциљна мета

Разумнога кôда галаксија да се
Јави из те масе као непогода
Види ли се песма као васиона
Ћутња им је спона све бескрајно весма

И кад онај који изван телескопа
Емотивног склопа зна шта све постоји
Има своју маску и с образа сузу

Траумну медузу у своме нагласку
Можда речја маса некада не да се
Да је звезде красе с (ч)умног расталаса

И уз нешто жара и уз нешто слућа

Из тих поринућа кад се песма ствара

Достојанство исто и реч и комета
Мисао не смета док год је Мефисто
Тражи као спону за своја ударја

Из тога шеварја сви смо у распону
Ерективног сјаја и слућајне тмине
И ми са маргине и они с бескраја

Ћелија се свака спаја и раздваја
Видљива промаја атомског просјака
Јер падају жртве изван домашаја
Речи нису мртве док их песма спаја

Инцидентна сила и с мајчине сисе
Истргне се исе до свога азила
Личим ли на глину нека ми је лака
Мистерија свака разара суштину.

**Уредник и рецензент:
Предраг Јашовић**

IV

*Миливоју Павловићу,
аутору "Беле књиге" и научнику*

Можда авангарда "нео" атрибута
Ласцивна је слута - искушна петарда
Временска дистанца брише сваку (ч)уму
Јер смо у постуму који вешто гланца

Антиразумнину с броја и сигнала
Либидастрала за парадну глину
Велеумна сила с краја и с почетка
Ћути за свог претка за своја дојила

И што је свемирска нота била кључна
Оловоазбучна па чак и вампирска
Ваља разумети с историјске тачке

Потребне су врачке за бити с небити
Ова еколошка једнога ће дана
Иста таква храна са свога утрошка

И све што се види у свом интернету

Истискује мету с неумитне хриди

И с атомске чести кад смо у бунилу
Означимо силу и стежемо пести
Па када се Сунце са Месецом грли

Ватра некуд хрли хтела би врхунце
Острашћеног света као анемнезу
И свезу по свезу искочи планета

Ћакнуто макнуто али с те сеансе
Виде ли се шансе ја верујем у то
Лично сам се и сâм верао уз маглу
Аритмију наглу стишавао нисам

Једноставно све је од тренда и бRENDA
Ваља се легенда да душу загреје
Лажна нада ниче и зазвони звоно
Мисао је оно што стално измиче.

**Графичка припрема и штампа:
BLACK THUNDER**

V

*Срејку Дивљану,
сликару и професору*

Звездана прашина унутрашњег кóда
Слива се к'о вода острашћена глина
Емотивна слика са мождане масе
Крик је на ужасе и (ч)умна реплика

Дозовемо ли се с небеских висина
Васељенског чина јесмо ли премисе
Антиразумнина за трен нас обрсти
А наши се прсти појаве код сина

На душу и тело земаљско и сновно
Љубавно - виловно дело - сновидело
И у просторима којим нема краја

Астрално осваја с колоритних рима
То је она страна која нам не да се
Разум да се спасе с вечитог мегдана

А та бекства наша у свемирска чуда

Астралних врлуда јесу сновна паша

Рам са огледала и што је у њему
Таложи нам т(р)ему зовна амигдала
Али насту нема уз јело и пиће

И јесмо откриће божанског екстрема
Људски и то јесте али с оне стране
Немуште апсане која јесте с кресте

Аритмије ума божанског Свевида
Ако нас извида пре задњег куршума
Волети и снити - тражити ту тачку
Досегнути врачку значи стварно бити

Кап божанске моћи оствареног циља
Ехо чулног миља у (ч)умној самоћи
Слива се к'о вода острашћена глина
Звездана прашина унутрашњег кóда.

**Штампано у 50 нумерисаних примерака.
Овај примерак носи број**

26

ДЕКОНСТРУИСАНИ СОНЕТИ СА РЕПОМ И АКРОСТИХОМ У ОГЛЕДАЛУ

**DECONSTRUCTED SONETS WITH A TAIL AND ACROVERSE
IN THE MIRROR**

Deconstructed sonets with a tail and acroverse in the mirror, published specially on the occasion of the conference “Development of astronomy among Serbs IV” are reprinted with an introduction of Nikola Cvetković.